

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 155

Date of filing: 13 July 1987

** AWARD - Type of Award Final
- Date of Award 9 June 1987
_____ pages in English 32 pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____

- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحدہ

AWARD

Case No. 155

Chamber Three پرونده شماره ۱۵۵

شعبه سه

حکم شماره ۳-۱۵۵-۳۰۸

DUPLICATE
ORIGINAL

نسخه برابر اصل

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاوی ایران-ایالات متحدہ
ثبت شد - FILED	
Date	13 JUL 1987 تاریخ
No.	۱۲۶۶ / ۴ / ۲۲ ۱۵۵ شماره

اکسان ریسرچ اند انجینیرینگ کامپنی،
خواهان،

- و -

شرکت ملی نفت ایران،
بانک مرکزی ایران، و
دولت ایران،

خواندگان.

حکم

حاضران:

از جانب خواهان: آقای آلبرت پی. لیندمن،

وکیل و نماینده خواهان

آقای جورج ث. فاونده تاکیس،

وکیل خواهان.

از جانب خوانده: آقای محمد کریم اشراق،

نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران

دکتر محمدتقی نادری،

English version
Filed on 19 JUN 1987

نسخه انگلیسی در تاریخ

ثبت شده است ۱۹ / ۲ / ۱۳۶۶

مشاور حقوقی نماینده رابط

آقای حسین پیران،

دستیار حقوقی نماینده رابط

آقای علی اکبر ماهرخ زاد،

نماینده شرکت ملی نفت ایران

آقای سید مهدی حسینی،

نماینده فنی شرکت ملی نفت ایران

آقای محمد اختراعی صناعی،

نماینده بانک مرکزی

سایر حاضران: آقای جان کروک،

نماینده رابط ایالات متحده امریکا.

اول - سوابق امر

۱ - در تاریخ ۱۴ دسامبر ۱۹۸۱ [۲۳ آذر ماه ۱۳۶۰] اکسان ریسرچ اند انجینیرینگ کامپنی ("اکسان ریسرچ") ادعایی کلا" به مبلغ ۴۶۲،۵۰۲/۹۹ دلار امریکا علیه شرکت ملی نفت ایران ("شرکت نفت") بابت نقض ادعایی دو فقره قرارداد توسط شرکت یاد شده، به ثبت رساند. از بانک مرکزی ایران ("بانک مرکزی") و دولت ایران ("ایران") (که مجتمعا" همراه با شرکت نفت، "خواندگان" نامیده می‌شوند)، به عنوان خواننده نام برده شده بود. اکسان ریسرچ همچنین خواستار بهره، حق‌الوکاله و هزینه‌های داوری است.

۲ - شرکت نفت و بانک مرکزی لوائح دفاعیه‌ای ثبت نمودند. شرکت نفت همچنین دادخواست متقابلی شامل چندین فقره ادعا به ثبت رسانده، بهره و هزینه‌های داوری را نیز مطالبه کرد.

۳ - طرفین در مورد کلیه موضوعات پرونده لوائحی به ثبت رساندند.

۴ - در تاریخ ۱۳ ژانویه ۱۹۸۷ [۲۳ دی ماه ۱۳۶۶] جلسه استماعی برگزار شد. طرفین در جلسه حاضر شده، استدلالات خویش را شفاها" ارائه نمودند.

۵ - آقای کارل اف سیلنز به موجب دستور شماره ۵۱ مورخ سوم فوریه ۱۹۸۷ [۱۴ بهمن ماه ۱۳۶۵] ریاست دیوان، به عنوان عضو دیوان در جلسه استماع و صدور حکم پرونده حاضر شرکت جست.

۶ - اکسان ریسرچ ادعا می کند که شرکتی است که طبق قوانین ایالت دلهور تشکیل گردیده و لذا در مفهوم بیانیه حل و فصل دعاوی تبعه ایالات متحده محسوب می شود. شرکت نامبرده اظهار می دارد که شرکت تابعه تماما متعلق به اکسان کورپوریشن است و متجاوز از ۵۰ درصد سهام سرمایه ای اکسان کورپوریشن به شهروندان امریکایی تعلق دارد. اکسان ریسرچ گواهی نامه دبیر ایالتی ایالت دلهور را تسلیم کرده که ضمن آن گواهی شده است که شرکت یاد شده در سال ۱۹۲۲ تحت عنوان "استندارد دیولوپمنت کامپنی" طبق قوانین آن ایالت تاسیس یافته و کماکان تا تاریخ ۲۹ اوت ۱۹۸۵ [هفتم شهریور ماه ۱۳۶۴] دایر بوده است. اکسان ریسرچ همچنین یک نسخه گواهی نامه دبیر ایالتی ایالت نیوجرسی را ارائه نموده که حاکی است اکسان کورپوریشن در سال ۱۸۸۲، البته تحت عنوان دیگری، در آن ایالت تاسیس یافته و در تاریخ اول فوریه ۱۹۸۳ [۱۲ بهمن ماه ۱۳۶۱] کماکان دایر و از حسن شهرت برخوردار بوده است. اکسان ریسرچ سوگندنامه ای از آقای آر. ای. چندلر دبیر اکسان کورپوریشن تسلیم کرده که در آن شهادت داده شده که سهامدارانی که اسامی ایشان در دفتر سهام ثبت شده و نشانی پستی در ایالات متحده داشته اند، در کلیه مواقع ذیربط بیش از ۹۷/۹ درصد سهام اکسان ریسرچ را در اختیار داشته اند. اکسان ریسرچ همچنین مستخرجاتی از اظهاریه های نیابت سهام مربوط به جلسات سالانه سهامداران اکسان کورپوریشن در سالهای ۱۹۷۹ و ۱۹۸۱ را به صورتی که نزد کمیسیون بورس و اوراق بهادار ایالات متحده به ثبت رسیده، تسلیم کرده است. این اظهاریه های نیابت سهام نشان می دهند که هیچ سهامداری مالک بیش از ۵ درصد سهام اکسان نیست. اکسان ریسرچ همچنین سوگند نامه آقای تی. ام. مک دانلد، یکی از اعضای یک موسسه حسابرسی رسمی، را ارائه نموده که ضمن آن، نامبرده شهادت داده است که ۱۰۰ درصد سهام اکسان ریسرچ در کلیه مواقع ذیربط متعلق به اکسان کورپوریشن بوده است.

۷ - اکسان ریسرچ می‌گوید که چون شرکت نفت و بانک مرکزی تماما متعلق و تحت کنترل ایران هستند، بنابراین دو مؤسسه یاد شده همراه با ایران به وضوح در حیطه شمول تعریف "ایران" در بند ۳ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی قرار می‌گیرند. اکسان ریسرچ توضیح می‌دهد که وی بدان جهت از بانک مرکزی به عنوان خواننده نام برده که بانک یاد شده به عنوان بانک مرکزی ایران تعهداتی در مورد نگهداری حساب تضمینی مفتوح جهت تامین پرداخت احکام صادره علیه ایران برعهده دارد و ایران نیز نهایتاً مسئول دو فقره قرارداد مبنای ادعاست زیرا که کنترل شرکت ملی نفت را در اختیار دارد.

۸ - خوانندگان اظهار می‌دارند که اکسان ریسرچ دلایل کافی در تائید تابعیت امریکایی خویش طبق الزامات بیانیه حل و فصل دعاوی ارائه ننموده است. علاوه براین، بانک مرکزی و ایران قبول ندارند که دعوی متوجه ایشان است، زیرا که طرف هیچ قرارداد یا معامله‌ای با اکسان ریسرچ نبوده‌اند.

۹ - دیوان داوری براین نظر است که جهت احراز تابعیت امریکایی اکسان ریسرچ در مفهوم بند ۱ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی و طبق ضوابط متخذ در فلکسی - وان لیسینگ، اینک و جمهوری اسلامی ایران، پرونده شماره ۳۶ (دستور مورخ ۲۰ دسامبر ۲۹/۱۹۸۲ آذر ماه ۱۳۶۱)، و جنرال موتورز کورپوریشن و دولت جمهوری اسلامی ایران، پرونده شماره ۹۴ (دستور مورخ ۲۱ ژانویه ۱۹۸۳ / اول بهمن ماه ۱۳۶۱) ادله و مدارک موجود در پرونده کافی است.

۱۰ - ادعای اکسان ریسرچ، به روشنی از "دیون، قراردادها... یا سایر اقدامات مؤثر در حقوق مالکیت" همانطور که در بیانیه حل و فصل دعاوی ذکر شده ناشی شده است. بنابراین، دیوان نسبت به ادعا دارای صلاحیت است.

۱۱ - شرکت نفت به وضوح یک واحد تحت کنترل [ایران] است و دیوان قبلاً نظر داده است که ادعاهای مطروح علیه آن شرکت در حیطه صلاحیت دیوان قرار دارد. بانک مرکزی و ایران نیز مشمول تعریف ایران هستند. معهذاً ادعا نشده است که هیچیک از آنها بابت هر یک از تعهدات مربوط به این پرونده که در تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ [۲۹ دی ماه ۱۳۵۹] پابرجا بوده، مستقیماً مسئول بوده باشد. از اینرو، نامبردگان از شمار خواندگان حذف می‌شوند.

۱۲ - به مسأله صلاحیت یا عدم صلاحیت دیوان نسبت به ادعاهای متقابل شرکت نفت، در آن بخش از حکم حاضر که ماهیت ادعاهای متقابل مورد بحث واقع شده، رسیدگی خواهد شد.

سوم - ماهیت دعوی

۱۳ - اولین جزء ادعا از قصور شرکت نفت نسبت به پرداخت مبلغ ۴۰۰،۰۰۰ دلار امریکا که حسب ادعا، بابت یک قرارداد تحقیقاتی ("قرارداد تحقیقاتی") لازم التادیه بوده، ناشی شده است. قرارداد مزبور در تاریخ اول سپتامبر ۱۹۷۸ [۱۰ شهریور ماه ۱۳۵۷] بین طرفین منعقد گردید، جزء دوم ادعا به مبلغ ۶۲،۵۰۲/۹۹ دلار امریکا و بابت صورتحسابهای پرداخت نشده مربوط به مطالعات آزمایشگاهی و مهندسی است که حسب ادعا توسط اکسان ریسرچ برای شرکت نفت انجام شده است.

الف - ادعای مربوط به قرارداد تحقیقاتی

۱ - شرح ماوقع

۱۴ - اکسان ریسرچ و شرکت نفت قرارداد تحقیقاتی را رسماً در اول سپتامبر ۱۹۷۸ [۱۰]

شهریور ماه ۱۳۵۷] منعقد ساختند. طبق این قرارداد، اکسان ریسرچ موافقت کرد که در طول مدت دو ساله قرارداد یکنفر مشاور متخصص برنامه ریزی تحقیقاتی و سه نفر کارمند متخصص دیگر به طور تمام وقت جهت اجرای برنامه های تحقیقاتی در زمینه های کیفیت تولید بنزین، زوائد سوختی ماشین های خودکار، کیفیت تولید آسفالت، کیفیت روغن موتور برای ایران، و تجهیزات آزمایش موتور" در اختیار شرکت نفت قرار دهد. طبق ماده سه (ب) قرارداد تحقیقاتی، اکسان ریسرچ همچنین موافقت کرد که یکنفر کارمند متخصص نیمه وقت به عنوان مشاور برنامه ایجاد یک لابراتوار رسمی آزمایش روغن موتور تامین نماید. در مقابل، شرکت نفت تعهد کرد کلاً مبلغ ۳،۳۰۰،۰۰۰/- دلار امریکا در هشت قسط به اکسان ریسرچ پرداخت نماید. قرارداد مقرر می داشت که اولین قسط به مبلغ ۵۰۰،۰۰۰/- دلار امریکا در اول سپتامبر ۱۹۷۸ [۱۰ شهریور ماه ۱۳۵۷] پرداخت شود و هفت قسط دیگر، هر یک به مبلغ ۴۰۰،۰۰۰/- دلار امریکا باید در فواصل سه ماه پرداخت می گردید.

۱۵ - سه شرط دیگر از شروط قرارداد در رابطه با پرونده حاضر اهمیت ویژه دارند. مواد دو و چهار قرارداد تحقیقاتی به ترتیب مقرر می دارند که برنامه تحقیقات "در لابراتوارهای شرکت نفت در تهران و سایر نقاط ایران، حسب نیاز برای اجرای برنامه ها انجام خواهد شد، بجز آن قسمت از برنامه که مستلزم استفاده از تاسیسات اطاق سموم و بخارات (Smog Chamber) در لیندن واقع در نیوجرسی است" و اینکه کارمندان تمام وقت باید در طول قرارداد در تهران مستقر باشند. ماده یازده قرارداد تحقیقاتی مقرر می دارد که هر یک از طرفین می تواند نه ماه پس از تاریخ اول سپتامبر ۱۹۷۸ [دهم شهریور ماه ۱۳۵۷] با دادن اخطار سه ماهه، قرارداد را فسخ نماید.

۱۶ - اکسان ریسرچ در اول سپتامبر ۱۹۷۸ [دهم شهریور ماه ۱۳۵۷] طبق قرارداد شروع به کار کرد. در ۱۴ نوامبر ۱۹۷۸ [۲۳ آبان ماه ۱۳۵۷] شرکت نفت بابت قسط اولیه

-/۵۰۰،۰۰۰ دلاری، مبلغ ۴۵۸،۱۲۳/۲۳ دلار امریکا پس از کسر مالیات درآمد قراردادی، پرداخت کرد. اکسان ریسرچ مدعی است که در اول نوامبر ۱۹۷۸ [دهم آبان ماه ۱۳۵۷] صورتحساب شماره ۶۰۰۰۰- ال را به مبلغ -/۴۰۰،۰۰۰ دلار امریکا بابت قسط دوم که سررسید آن اول دسامبر ۱۹۷۸ [دهم آذر ماه ۱۳۵۷] بوده، برای شرکت نفت ارسال داشت. اکسان ریسرچ طی تلکس مورخ سوم نوامبر ۱۹۷۸ [۱۲ آبان ماه ۱۳۵۷] به شرکت نفت اطلاع داد که صورتحساب قسط دوم را با پست هوایی ارسال نموده، و وجه آنرا مطالبه کرد. پس از آنکه مبلغی دریافت نشد، اکسان ریسرچ در تاریخ ۱۸ دسامبر ۱۹۷۸ [۲۷ آذر ماه ۱۳۵۷] تلکس دیگری به شرکت نفت مخابره و تقاضا کرد که وجه "صورتحساب شماره ۶۰۰۰۰- ال به مبلغ -/۴۰۰،۰۰۰ دلار امریکا بابت قسط دوم که سررسید آن اول دسامبر ۱۹۷۸ بوده، طبق شرایط "قرارداد خدمات..." پرداخت گردد. شرکت نفت هیچ قسمت از قسط دوم را پرداخت نکرد.

۱۷ - اکسان ریسرچ ادعا می کند که در چهارم دسامبر ۱۹۷۸ [۱۳ آذر ماه ۱۳۵۷] دکتر بدخشان، رئیس اداره تحقیقات و آزمایشگاههای شرکت نفت، جلسه ملاقاتی با آقای جی.اس. ویسگربر، دستیار ارشد تحقیقاتی اکسان ریسرچ، و آقای م. شهاب، قائم مقام مدیر اداره تحقیقات و توسعه منابع انرژی شرکت نفت، به منظور بحث در مورد امنیت کارکنان اکسان ریسرچ تشکیل داد. حسب ادعاء دکتر بدخشان به آقای ویسگربر اطلاع داد که طبق تصمیم مدیریت شرکت نفت، پرسنل اکسان باید به علت ناآرامیهای داخلی، از محوطه آزمایشگاههای شرکت نفت دور بمانند. طبق اظهار اکسان ریسرچ، امکان خروج موقت پرسنل اکسان ریسرچ نیز مورد بحث واقع شد. شرکت نفت تکذیب نمی کند که چنین جلسه ای برگزار شده و یا دکتر بدخشان به اکسان ریسرچ گفته بوده که کارکنان خود را از محوطه آزمایشگاههای شرکت نفت دور نگهدارد. معذک، شرکت نفت قبول ندارد که اکسان ریسرچ مجاز بوده کارکنان خود را از ایران خارج نماید.

۱۸ - در تاریخ نهم دسامبر ۱۹۷۸ [۱۸ آذر ماه ۱۳۵۷] سه نفر از کارکنان تمام وقت اکسان ریسرچ ایران را ترک کردند و نفر چهارم در ۱۶ دسامبر ۱۹۷۸ [۲۵ آذر ماه ۱۳۵۷] از کشور خارج شد. (کارمند نیمه وقت در آن هنگام در ایران نبود). کارکنان اکسان به رم رفته و در آنجا در مورد گزارشهای مربوط به پروژه های قرارداد تحقیقاتی کار کردند.

۱۹ - طرفین تلکسهای متعددی راجع به تعیین جلسه جهت از سر گرفتن کارهای قرارداد تحقیقاتی مبادله کردند، لیکن کلیه این اقدامات به علت ادامه مشکلات در ایران به تعویق افتاد. سرانجام در ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ [۲۸ دی ماه ۱۳۵۸] آقای جی. اف. کاکس، نایب رئیس وقت اسو میدل ایست، از مؤسسات تابعه و ثبت نشده اکسان کورپوریشن، ضمن مکالمه تلفنی با دکتر بدخشان و طبق یادداشتی که اندکی بعد توسط آقای کاکس تهیه شد و در پرونده موجود است، به دکتر بدخشان اطلاع داد که اکسان ریسرچ در اوضاع و احوال جاری به این نتیجه رسیده است که دیگر نمی تواند کارکنانش را در پروژه شرکت نفت نگهدارد و لذا قصد دارد که آنانرا به پروژه های دیگری مامور سازد. در یادداشت آمده است که آقای بدخشان نیز به همین نتیجه رسیده و تلکسی تهیه کرده بود بدین مضمون که قرارداد تحقیقاتی "غیرقابل اجرا" شده است. در ۲۹ ژانویه ۱۹۷۹ [نهم بهمن ماه ۱۳۵۷] دکتر بدخشان نامه ای به آقای کاکس نوشت و در آن به تلکسی بتاريخ ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ خطاب به اکسان ریسرچ اشاره کرد. مضمون نامه چنین است:

این تلکس در تاریخ ۱۸ ژانویه به شما مخابره شده که متأسفانه ممکن است به علت اعتصابات بدست شما نرسیده باشد.

بنابراین ما متن آنرا به صورت نامه جهت درج در پرونده برای شما می فرستیم. "عطف به تلکسهای متعددی که راجع به قرارداد تحقیقاتی مورخ اول سپتامبر ۱۹۷۸ بین ما مبادله شده نقطه با توجه به اینکه قرارداد تحقیقاتی به علت

خروج کارشناسان اکسان ریسرچ و اکسان از ایران غیرقابل اجرا گردیده و تماسهای بعدی ما برای از سر گرفتن آن ناموفق ماند، لذا با توجه به اوضاع و احوال جاری قرارداد فسخ شده تلقی می شود نقطه بنابراین لازم است در این مرحله حسابها بر مبنای هزینه های واقعی متحمله توسط شما تسویه گردیده و هر مقدار مبلغ باقی مانده از اولین قسط پرداختی به ای ای آر [اکسان انجینیئرینگ ریسرچ] مسترد گردد نقطه امیدواریم بتوانیم در مورد امکان همکاری بیشتر با شما در آینده مذاکره نماییم.

۲۰ - آقای کاکس همراه نامه ای بتاريخ ۲۳ آوریل ۱۹۷۹ [سوم اردیبهشت ۱۳۵۸]، هشت فقره گزارش که توسط کارکنان اکسان ریسرچ در ایتالیا و قبل از آنکه در تاریخ ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ [۲۸ دی ماه ۱۳۵۷] متفرق شوند، تهیه شده بود، برای آقای دکتر بدخشان فرستاد. نسخ این گزارشها به دیوان داوری تسلیم شده است. در نامه ای که همراه با گزارشها ارسال شده آقای کاکس چنین نوشته است:

همانطور که در مکالمه تلفنی روز ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ بحث شد، ما هر دو، مستقلاً، ولی با اکراه به این نتیجه رسیدیم که تحت شرایط موجود در ایران، قرارداد غیرقابل اجراست. در نتیجه ما تیم [اکسان ریسرچ] را که جهت بازگشت احتمالی به تهران در رم نگهداشته بودیم، مرخص کردیم.

آقای کاکس متذکر شد که قسط دوم که موعود پرداخت آن اول دسامبر ۱۹۷۸ [دهم آذر ماه ۱۳۵۷] بوده، دریافت نشده و پیشنهاد نمود که مبلغ ۴۰۰،۰۰۰/- دلار امریکا قسط مزبور به نسبت کار قراردادی انجام شده، از اول دسامبر ۱۹۷۸ تا ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ [دهم آذر ماه تا ۲۸ دی ماه ۱۳۵۷] تسهیم و در نتیجه، مبلغ ۲۱۵،۰۰۰/- دلار امریکا به عنوان حق الزحمه "عادلانه و مناسب" از این بابت پرداخت گردد.

۲۱ - شرکت نفت طی نامه مورخ ۲۰ ژوئن ۱۹۷۹ [۳۰ خرداد ماه ۱۳۵۸] به آقای کاکس، با پرداخت مبلغ ۲۱۵،۰۰۰/- دلار امریکا مخالفت نموده، اظهار داشت که پس از خروج

اکسان ریسرچ، هیچ مبلغی قابل پرداخت نبوده و در عوض تقاضا کرد که اکسان ریسرچ مبلغ ۱۰۰،۰۰۰/- دلار آمریکا از ۵۰۰،۰۰۰/- دلار آمریکا، اولین قسط پرداختی را مسترد نماید.

۲۲ - پرونده نشان نمی دهد که طرفین مکاتبه دیگری با یکدیگر داشته باشند. شرکت نفت دیگر پولی پرداخت نکرد و اکسان ریسرچ نیز هیچ قسمت از وجوه پرداخت شده قبلی را مسترد ننمود.

۲ - موضع اکسان ریسرچ

۲۳ - اکسان ریسرچ اظهار می دارد که طبق قرارداد تحقیقاتی مبلغ ۴۰۰،۰۰۰/- دلار آمریکا بابت قسط دوم در تاریخ اول دسامبر ۱۹۷۸ [۱۰ آذر ماه ۱۳۶۷] لازم التادیه بوده و استدلال می کند که کلیه تعهدات خود را بابت قرارداد تحقیقاتی تا تاریخ ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ [۲۸ دی ماه ۱۳۵۷] ایفا نموده است. نامبرده همچنین استدلال می کند که شرط انجام کار در ایران، شرط مهمی در قرارداد تحقیقاتی نبوده و به هر صورت این تعهد خاص با توجه به اوضاع ایران که در حکم فورس ماژور بوده، منتفی شده بوده است.

۲۴ - اکسان ریسرچ استدلال خود را به نحو دیگری نیز مطرح ساخته، می گوید در صورتیکه دیوان نظر دهد که اکسان ریسرچ استحقاق دریافت تمامی مبلغ ۴۰۰،۰۰۰/- دلار آمریکا مربوط به قسط دوم را نداشته باشد، وی استحقاق دارد حداقل ۲۱۵،۰۰۰/- دلار آمریکا متناسب با قسمتی از سه ماهه دوم قرارداد دریافت دارد که از اول دسامبر ۱۹۷۸ [دهم آذر ماه ۱۳۵۷] آغاز و تا ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ [۲۸ دی ماه ۱۳۵۷]، یعنی تاریخ ادعایی مورد توافق جهت خاتمه قرارداد، ادامه داشته است. اکسان ریسرچ ادعای خود را بر مبنای دومی نیز مطرح کرده، می گوید که وی طبق

نظریه اجرت المثل استحقاق دارد حق الزحمه کاری را که بعد از اول دسامبر ۱۹۷۸ [دهم آذر ماه ۱۳۵۷] انجام داده، دریافت نماید.

۳ - موضع شرکت نفت

۲۵ - شرکت نفت دفاعیاتی در قبال دعاوی اکسان ریسرچ اقامه نموده است. نامبرده به عنوان یک موضوع مقدماتی اظهار می دارد که اکسان ریسرچ حق ندارد بیش از مبلغ ۲۱۵،۰۰۰/- دلار امریکا که آقای کاکس در نامه مورخ ۲۳ آوریل ۱۹۷۹ [سوم اردیبهشت ماه ۱۳۵۸] خود به شرکت نفت به عنوان حق الزحمه "عادلانه و مناسب" قابل پرداخت بابت کار انجام شده تا تاریخ ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ [۲۸ دی ماه ۱۳۵۷] درخواست کرده، مطالبه نماید.

۲۶ - شرکت نفت همچنین ادعای ۲۱۵،۰۰۰/- دلار امریکا را رد می کند. بنا به اظهار شرکت نفت، شرط مندرج در ماده دو قرارداد تحقیقاتی مبنی بر اینکه کار توسط پرسنل اکسان ریسرچ در ایران انجام شود، شرط اساسی قرارداد بوده و خروج کارکنان اکسان ریسرچ بدون تأیید و موافقت شرکت نفت، تصمیم یکجانبه و در حکم رها کردن کار است که "حق دریافت هرگونه وجهی را از اکسان سلب می نماید". شرکت نفت تصدیق می کند که به کارکنان اکسان ریسرچ دستور داده بود که در طول ناآرامیهای داخلی از محوطه آزمایشگاهها دور بمانند، لکن استدلال می کند که این امر را نمی توان به عنوان اجازه خروج کارکنان از ایران تلقی کرد. شرکت نفت منکر آنست که شرایط فورس ماژوری که خروج کارکنان اکسان ریسرچ را از ایران توجیه کند، وجود داشته است.

۲۷ - بنا به اظهار شرکت نفت، عزیمت کارکنان اکسان ریسرچ از ایران تخلفی اساسی بود که موجب شد قرارداد در تاریخ هفتم دسامبر ۱۹۷۸ [۱۶ آذر ماه ۱۳۵۷] فسخ گردد،

زیرا در تاریخ مزبور به گفته شرکت نفت، اکسان ریسرچ ایران را ترک کرد. در این رابطه، شرکت نفت به ماده یازده قرارداد تحقیقاتی اشاره می کند که در آن قید شده: «از تاریخ فسخ یا پس از آن، وجه دیگری طبق ماده هشت تعلق نخواهد گرفته و نتیجه می گیرد که بنابراین وجه دیگری قابل پرداخت نبوده است. شرکت نفت در تأیید اظهارات خود به مفاد نامه مورخ ۲۹ ژانویه ۱۹۷۹ [نهم بهمن ماه ۱۳۵۷] دکتر بدخشان اشاره می کند که در آن گفته شده "...قرارداد مذکور به علت خروج کارشناسان اکسان ریسرچ از ایران غیرقابل اجرا شده است..." شرکت نفت منکر آنست که طرفین موافقت کرده باشند که قرارداد تحقیقاتی را از تاریخ ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ [۲۸ دی ماه ۱۳۵۷] فسخ نمایند، زیرا خروج کارکنان اکسان ریسرچ از ایران که بدون اجازه وی صورت گرفت، قبلاً" موجب فسخ قرارداد شده بود.

۲۸ - شرکت نفت مضافاً استدلال می کند که بابت سه ماهه دوم وجهی به اکسان ریسرچ قابل پرداخت نیست، زیرا پرداخت وجه فقط در ازای خدمات انجام شده صورت می گیرد، و اکسان ریسرچ پس از عزیمت از ایران در واقع کاری انجام نداد. شرکت نفت استدلال می کند که گزارشهای تسلیمی توسط اکسان ریسرچ پس از خروج از ایران مستلزم پرداخت حق الزحمه ای نیست. شرکت نفت سوگند نامه ای از جانب آقای ف. بهبهانی تسلیم داشته مبنی بر اینکه دو فقره از هشت گزارش ارائه شده "تکرار گزارش و یافته های مطالعاتی است که قبلاً" ظرف ماههای سپتامبر تا نوامبر ۷۸ در طی گزارش های ماهانه و گزارش های پیشرفت کار در همین فاصله تهیه و منتشر شده است و محتویات آن بعضاً" یافته های منتشر شده دیگر محققان در سالیان گذشته و بعضاً" اطلاعاتی است که قبلاً" در مرکز پژوهش شرکت نفت و در دوره سه ماهه سپتامبر ۷۸ الی آخر نوامبر ۷۸ تهیه و منتشر شده است..."

۲۹ - و بالاخره، شرکت نفت اظهار می دارد که هرگز صورتحسابی بابت قسط دوم دریافت نکرده است. در طول رسیدگیهای شفاهی، نماینده شرکت نفت استدلال کرد که اکسان

ریسرچ هرگز صورتحسابی ارائه نکرد، زیرا قبلاً" تصمیم گرفته بود که از ایران خارج شود.

۴- رای دیوان

۳۰- دیوان داوری براین نظر است که سوابق امر به شرح فوق دلالت بر آن دارد که اوضاع و احوالی که موجب خروج کارکنان اکسان ریسرچ از ایران گردید، در حکم فورس ماژور بوده است. گزارش داخلی مورخ ۱۸ دسامبر ۱۹۷۸ [۲۷ آذر ماه ۱۳۵۷] اکسان ریسرچ حاوی شرح گفتگویی است بین آقای کاکس و دکتر بدخشان که ضمن آن آقای کاکس "همراه آقای بدخشان، اوضاع و احوالی را که موجب شد تیم اکسان تصمیم به خروج بگیرد، بررسی کرد". در گزارش ذکر شده که دکتر بدخشان "مشکلات گروه اکسان را که زائیده اوضاع و احوالی است که از اختیار هر کسی خارج است، تصدیق کرد". گزارش مزبور به روشنی گویای وضعیتی است که به نظر غالب در آن زمان در ایران حاکم بوده است. همانطور که دیوان در ص ۲۷ حکم شماره ۳-۳۰۲-۱۸۶، مورخ ۱۹ اوت ۱۹۸۵ [۲۸ مرداد ماه ۱۳۶۴] صادره در پرونده اینترنشنال تکنیکال پروداکتس کورپوریشن و ایران نظر داده: "در تاریخ ۵ دسامبر ۱۹۷۸ [۱۴ آذر ماه ۱۳۵۷] اوضاع ایران به حالت فورس ماژور در آمده بود". امنیت جانی کارکنان اکسان ریسرچ، به طوری که خود شرکت نفت تصدیق کرده، در خطر بود. بنابراین، خارج ساختن گروه اکسان ریسرچ از ایران با توجه به شرایط فورس ماژور حاکم در ایران در آن موقع، موجه بوده است.

۳۱- شرکت نفت استدلال می نماید که خروج از ایران موجب فسخ قرارداد شده است. گرچه هر دو طرف قبول دارند که قرارداد نهایتاً" فسخ شد، لیکن در مورد تاریخ و اوضاع و احوال فسخ و پی آمدهای آن، طرفین با یکدیگر اختلاف نظر دارند. فورس ماژور، به نحوی که دیوان در این پرونده رای به وجود آن داده است، الزاماً" فسخ

قرارداد را به دنبال ندارد، بلکه عموماً اجرای آن دسته از شرایط قرارداد را که اجرای آن بدلیل چنین فورس ماژوری غیر ممکن گردیده، به حالت تعلیق در می آورد. اکسان ریسرچ با تعلیق اجرای عملیات تحقیقاتی در ایران در دسامبر ۱۹۷۸ و ادامه سایر عملیات مقرر در قرارداد در ایتالیا که می توانست در خارج از ایران انجام شود، مطابق با آن اصول عمل کرده است. دیوان در حکم شماره ۳-۴۸-۲۵۵ مورخ ۱۷ اکتبر ۱۹۸۶ [۲۵ مهر ماه ۱۳۶۵] صادره در پرونده امریکن یل اینترنشنال اینک و جمهوری اسلامی ایران نظر داد که فسخ قرارداد قابل استنباط از رفتار طرفین است. این واقعیت که اکسان ریسرچ کارکنان خود را به ایتالیا فرستاد تا کار در مورد پروژه های شرکت نفت را طبق قرارداد تحقیقاتی ادامه دهند، دلیل بر آنست که وی خود را از تعهدات قراردادی معذور و مبری نمی دانسته است.

۳۲ - سوابق امر نشان می دهد که در ژانویه ۱۹۷۹، هر دو طرف شرایط فورس ماژور حاکم در ایران را موقتی تلقی کرده و اقداماتی به عمل آوردند تا جهت مذاکره درباره آینده پروژه با یکدیگر ملاقات کنند. نامه مورخ ۲۹ ژانویه ۱۹۷۹ [نهم بهمن ماه ۱۳۵۷] آقای بدخشان، برخلاف اظهار شرکت نفت، حاکی از آن نیست که قرارداد با خروج کارکنان اکسان ریسرچ از ایران فسخ گردید، زیرا در نامه اشاره شده که دلیل غیرقابل اجرا شدن قرارداد فقط خروج کارکنان نبوده، بلکه این مطلب نیز بوده که تماسهای بعدی ما جهت از سر گرفتن کار ناموفق بوده است. بنابراین، سوابق امر حاکی است که وضعیت حاکم در ایران در دسامبر ۱۹۷۸ موجب فسخ قرارداد نشده، بلکه صرفاً اجرای قرارداد را در ایران بحالت تعلیق در آورد.

۳۳ - سوابق امر، همچنین نشان می دهد که اگرچه اکسان ریسرچ بدواً قصد داشت اوایل ژانویه ۱۹۷۹ به ایران بازگردد، با اینحال، اوضاع و احوال ایران رو به وخامت گذاشت و سرانجام شرکت نفت تصدیق کرد که اکسان ریسرچ قادر به آغاز مجدد کار در ایران نمی باشد. از آنجا که احتمال بهبود اوضاع در ایران وجود نداشت، لذا قرارداد

"غیرقابل اجرا" اعلام شد. پس از آنکه طرفین تصدیق کردند که اجرای تعهدات اکسان ریسرچ در ایران دیگر قابل تعلیق نیست، تصمیم گرفتند قرارداد را فسخ شده تلقی نمایند. این تصمیم در مکالمه تلفنی ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ [۲۸ دی ماه ۱۳۵۷] شکل گرفت و دیوان نیز تاریخ مزبور را بعنوان تاریخ فسخ قرارداد تلقی می کند.

۳۴ - اکنون که نتیجه گرفته شد که اجرای کامل قرارداد در ایران به علت فورس ماژور بحالت تعلیق درآمد و قرارداد در تاریخ ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ [۲۸ دی ماه ۱۳۵۷] با توافق طرفین فسخ گردید و اکسان ریسرچ اجرای این تعهدات را در حدی که قادر بود در ایتالیا ادامه داد، دیوان موظف است تعهدات مالی طرفین را تعیین نماید.

۳۵ - قرارداد تحقیقاتی شامل هیچگونه شرطی که حاکم بر وضعیت مورد بحث باشد نیست. قرارداد مقرر می دارد که "هر یک از طرفین می تواند نه (۹) ماه پس از تاریخ اول سپتامبر ۱۹۷۸ [دهم شهریور ماه ۱۳۵۷] و در فواصل زمانی سه (۳) ماهه و با دادن اطلاعیه کتبی به طرف دیگر حداقل سه (۳) ماه قبل از تاریخ فسخ، قرارداد را فسخ نماید. در تاریخ فسخ یا پس از آن، هیچ وجه دیگری طبق ماده هشت قابل پرداخت نخواهد بود." دیوان نظر داد که قرارداد در تاریخ ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ [۲۸ دی ماه ۱۳۵۷]، یعنی قبل از مهلت نه ماهه پیش بینی شده در قرارداد فسخ شده است. بنابراین دیوان نتیجه می گیرد که فسخ قرارداد طبق مفاد ماده یازده صورت نگرفته و بنابراین، ماده مزبور قابل اعمال نیست.

۳۶ - شرکت نفت استدلال می کند که پس از خروج کارکنان اکسان ریسرچ، هیچ کاری در ایران انجام نشد و گزارشهای ارائه شده صرفاً تکرار مطالعات قبلی بود و بنابراین، اکسان ریسرچ قطع نظر از اینکه قرارداد در چه تاریخی فسخ شده، مستحق دریافت هیچگونه وجهی پس از تاریخ اول دسامبر ۱۹۷۸ [دهم آذر ماه ۱۳۵۷] نیست. سوابق امر حاکی است که هشت فقره گزارش بتاريخ ۳۱ دسامبر ۱۹۷۸ [دهم دی ماه

۱۳۵۷] توسط گروه اکسان ریسرچ در ایتالیا تهیه و همراه با نامه مورخ ۲۳ آوریل ۱۹۷۹ [سوم اردیبهشت ماه ۱۳۵۸] به دکتر بدخشان از شرکت نفت تحویل شد. سوابق امر نشان نمی دهد که شرکت نفت تا قبل از شروع جریان رسیدگی در دیوان، ایراد و اعتراضی به کافی بودن کار انجام شده به عمل آورده باشد. حتی در نامه مورخ ۲۰ ژوئن ۱۹۷۹ [۳۰ خرداد ماه ۱۳۵۸] شرکت نفت به آقای کاکس «در رابطه با فیصله بخشیدن به جنبه های مالی قرارداد» هیچگونه اشاره ای به نواقص گزارش نشده است. بنابراین، دیوان نتیجه می گیرد که دفاع مزبور بی اساس است.

۳۷ - دیوان داوری براین نظر است که اکسان ریسرچ با اجرای قسمتی از تعهد، شرکت نفت را از نظر قرارداد منتفع ساخته است. بنابراین، اکسان ریسرچ استحقاق حق الزحمه کار انجام شده را دارد. وظیفه دیوان اکنون اینست که نحوه محاسبه حق الزحمه را تعیین نماید. اکسان ریسرچ مدعی است که تا ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ [۲۸ دی ماه ۱۳۵۷]، یعنی تاریخی که طبق نظر دیوان قرارداد فسخ گردید، کار را اجرا نموده و هزینه نگهداری کارکنان خود را در رم و حتی الامکان آماده نگهداشتن آنها جهت از سر گرفتن اجرای کامل قرارداد در ایران، متحمل شده است. بدین ترتیب، اکسان ریسرچ حق الزحمه کامل قراردادی را تا تاریخ فسخ قرارداد مطالبه می کند. معذک، با توجه به این واقعیت که عدم توانایی اکسان ریسرچ به اجرای کامل قرارداد در ایران تقصیر شرکت نفت نبوده، بلکه از شرایط فورس ماژوری ناشی می شده که از کنترل هر دو طرف خارج بوده، لذا دیوان اساس و مبنایی نمی یابد که شرکت نفت را کاملاً مسئول پی آمدهای این وضعیت بشناسد. به عکس، به نظر دیوان باید حق الزحمه آن مقدار کاری که اکسان ریسرچ قادر بوده جهت ادامه اجرای قرارداد با حسن نیت انجام دهد به وی پرداخت گردد و سواى این مطلب، طرفین از هرگونه مسئولیتی نسبت به یکدیگر باید معذور و مبری شناخته شوند. معهداً، مبلغ مزبور نباید الزاماً با استناد به تاریخی که قرارداد نهایتاً فسخ شد، تعیین گردد، بلکه با میزان کاری که اکسان ریسرچ در طول آن دوره عملاً انجام داد، باید معین شود. دیوان

داوری ملاحظه می‌نماید که کار انجام شده به صورت گزارشهایی ارائه گردید که تاریخ همگی آنها ۳۱ دسامبر ۱۹۷۸ [دهم دی ماه ۱۳۵۷] است. تحت این اوضاع و احوال، بنظر دیوان داوری منطقی است که حق الزحمه اکسان ریسرچ تا تاریخ مزبور بر مبنای قیمت‌های مندرج در قرارداد پرداخت شود.

۳۸ - همانطور که در بالا اشاره شد، قرار بود مبلغ $۳,۳۰۰,۰۰۰/-$ دلار آمریکا بصورت اقساط سه ماهه $۴۰۰,۰۰۰/-$ دلاری پرداخت گردد، به استثنای قسط سه ماهه اول که میزان آن $۵۰۰,۰۰۰/-$ دلار آمریکا تعیین شده بود. لکن بنظر دیوان این مطلب حائز اهمیت است که به علت وضعیت فورس ماژور، قرارداد فقط برای مدت چهار ماه توانست اجرا شود که به مراتب کمتر از حداقل نه ماهی است که در ماده یازده قرارداد پیش بینی شده بود. دیوان نتیجه می‌گیرد که مقررات ماده هشت راجع به پرداخت اقساط، در وضعیتی که قرارداد در پایان دوره سه ماهه و ظرف نه ماه مدت پیش بینی شده در ماده یازده، فسخ نشده، نمی‌تواند عملی باشد. لذا، منصفانه ترین راه حل از نظر دیوان اینست که مبلغ $۳,۳۰۰,۰۰۰/-$ دلار آمریکا، کل قیمت قرارداد، بدون توجه به شرط مربوط به قسط بزرگتر سه ماهه اول، به طول مدت قرارداد تسهیم شود. بدین طریق، مبلغ قابل پرداخت به اکسان ریسرچ بر مبنای نسبت کل قیمت قرارداد به مدت زمانی خواهد بود که نامبرده واقعا طبق قرارداد کار کرده، یعنی از اول سپتامبر ۱۹۷۸ [دهم شهریور ماه ۱۳۵۷] الی ۳۱ دسامبر ۱۹۷۸ [دهم دی ماه ۱۳۵۷]. از آنجا که کل قیمت قرارداد برای مدت دو سال $۳,۳۰۰,۰۰۰/-$ دلار آمریکا در نظر گرفته شده بود، یعنی معادل $۱۳۷,۵۰۰/-$ دلار آمریکا برای هر ماه، اکسان ریسرچ استحقاق دارد بابت چهار ماه کار طبق قرارداد $۵۵۰,۰۰۰/-$ دلار آمریکا دریافت کند.

۳۹ - ماده هشت قرارداد مقرر می‌دارد که: "هر یک از اقساط پرداختی مشمول مالیات ایران خواهد بود." $۸/۳۸$ درصد از اولین قسط پرداختی، یعنی مبلغ

۴۱،۸۷۶/۷۷ دلار آمریکا بابت مالیات کسر و مبلغ /- ۴۵۸،۱۲۳ دلار آمریکا بطور خالص توسط شرکت نفت پرداخت گردید. معذک، در محاسبه مبالغی که قبلاً توسط شرکت نفت پرداخت شده، دیوان مبلغ کسر شده بابت مالیاتها را منظور نخواهد کرد، زیرا منظور کردن این مالیاتها، که قانونی بودن آن مورد اعتراض نیست، در حکم اعاده آنها به اکسان ریسرچ خواهد بود. بنابراین، با کسر رقم ناخالص اولین قسطه، یعنی مبلغ /- ۵۰۰،۰۰۰ دلار آمریکا از کل مبلغ قابل پرداخت طبق قرارداد، رقم /- ۵۰،۰۰۰ دلار آمریکا به دست می آید که طلب اکسان ریسرچ است.

۴۰ - همانطور که اشاره شده، ۸/۳۸ درصد بابت مالیات از مبلغ پرداختی شرکت نفت طبق قرارداد کسر گردید. در مورد ماهیت دقیق این مالیات یا مبنای محاسبه آن، اطلاعاتی ارائه نشده و مدرک و سندی نیز مبنی بر اینکه همان نرخ می بایست نسبت به اقساط بعدی اعمال می شود، به دیوان تسلیم نشده است. لذا، دیوان قادر نیست مبلغ صحیح هرگونه مالیات لازم قابل پرداخت بابت مبلغ مورد حکم را تعیین نماید. از اینرو، رقمی بابت مالیات کسر نمی شود و مبلغ /- ۵۰،۰۰۰ دلار آمریکا به نفع اکسان ریسرچ حکم داده می شود.

ب - ادعای مربوط به "پروژه پالایشگاه هفتم"

۱ - شرح مآوقع

۴۱ - در اکتبر ۱۹۷۷، شرکت نفت شرکت فاستر ویلر انرژی کامپنی ("فاسترویلر") را به خدمت گرفت تا پاره‌ای مطالعات آزمایشگاهی را در رابطه با برنامه تانسیس پالایشگاهی در ایران بنام پروژه پالایشگاه هفتم هماهنگ کند. در جلسه‌ای در تاریخ پنجم اکتبر ۱۹۷۷ [۱۳ مهر ماه ۱۳۵۶] با شرکت نمایندگان شرکت نفت و فاسترویلر، از اکسان ریسرچ دعوت شد تا پیشنهادهایی در مورد مطالعات آزمایشگاهی راجع به

سه فرایند تحقیقی اکسان ریسرچ ارائه نماید. پس از مبادله تلکسهایی، در تاریخ سوم آوریل ۱۹۷۸ [۱۴ فروردین ماه ۱۳۵۷] شرکت نفت پیشنهاد اکسان را قبول و به وی اجازه داد که کار را آغاز کند.

۴۲ - اکسان ریسرچ اظهار می دارد که از آوریل ۱۹۷۸ تا آوریل ۱۹۷۹، وی پاره‌ای مطالعات آزمایشگاهی و مهندسی در ایالات لوئیزیانا و نیوجرسی انجام داد و پس از اتمام مطالعات، گزارش های لازم به شرکت نفت تسلیم گردید. اکسان ریسرچ گزارش مربوط به یکی از مطالعات را درباره "شستشوی مخزن نفت با آب" DAO hydrotreating همراه با نامه مورخ ۱۲ دسامبر ۱۹۷۸ [۲۱ آذر ماه ۱۳۵۷] برای شرکت نفت فرستاد. اکسان ریسرچ مدعی است که گزارش مربوط به بررسی بعدی راجع به "fluid catalytic cracking" (شکستن مولکولهای هیدروکربن به کمک کاتالیزور سیال) را آقای سی.ام. وایت کارمند اکسان ریسرچ در تاریخ ۲۵ ژوئیه ۱۹۷۹ [سوم مرداد ماه ۱۳۵۸] شخصا به نماینده مقیم شرکت نفت در دفتر فاسترویلر در نیوجرسی، تحویل داد.

۴۳ - اکسان ریسرچ در جریان پیشرفت کار خود در مورد پروژه پالایشگاه هفتم، صورتحسابهای ماهانه‌ای جهت کار انجام شده برای شرکت نفت صادر کرد. طرفین قبول دارند که از دوازده فقره صورتحساب صادره بین ژوئن ۱۹۷۸ و مه ۱۹۷۹، سه فقره صورتحساب کلا به مبلغ ۶۲،۵۰۲/۹۹ دلار آمریکا پرداخت نشده باقی مانده است. صورتحسابهای مذکور عبارتند از: صورتحساب شماره ۰۳۱۵ - ام بتاریخ ۱۹ دسامبر ۱۹۷۸ [۲۸ آذر ماه ۱۳۵۷] به مبلغ ۸،۴۸۲/۷۱ دلار آمریکا، صورتحساب شماره ۰۲۵۶ - آ بتاریخ ۲۲ ژانویه ۱۹۷۹ [دوم بهمن ماه ۱۳۵۷] به مبلغ ۴۵،۷۷۵/۸۴ دلار آمریکا و صورتحساب شماره ۰۲۹۱ - ب بتاریخ ۲۳ فوریه ۱۹۷۹ [چهارم اسفند ماه ۱۳۵۷] به مبلغ ۸،۲۴۴/۴۴ دلار آمریکا.

۴۴ - در تاریخ هفتم ژوئن ۱۹۷۹ [۱۷ خرداد ماه ۱۳۵۸] آقای ک. بی. گریز (Garies) نامه‌ای به شرکت نفت نوشته، اعلام کرد که:

ما ضمن بررسی حسابهای دریافتنی معوقه خود متوجه شده‌ایم که اقلام مندرج در فهرست ضمیمه پرداخت نشده است.

احتمالاً این صورتحسابها از نظر دور مانده است. در صورتیکه در مورد صحت هزینه‌های فوق سئوالی باشد لطفاً به ما اطلاع دهید. یک نسخه از کلیه صورتحسابهای مزبور برای شما به پیوست ارسال می‌گردد.

سه فقره صورتحسابی که در پرونده حاضر مورد اختلاف است، جزو صورتحسابهای فهرست شده می‌باشد.

۴۵ - در تاریخ ۱۵ اوت ۱۹۷۹ [۲۴ مرداد ماه ۱۳۵۸] آقای گریز مجدداً به شرکت نفت نامه نوشته، پرداخت تعدادی صورتحساب از جمله سه فقره صورتحساب مورد اختلاف را تقاضا کرد. شرکت نفت در تاریخ هشتم اکتبر ۱۹۷۹ [۱۶ مهر ماه ۱۳۵۸] جواب داد که در رابطه با شش فقره صورتحساب پرداخت نشده از جمله سه فقره مورد بحث، شرکت نفت "اصل صورتحسابها... را در اختیار ندارد" و از اکسان ریسرچ تقاضا کرد که "لطفاً نسخه اصلی صورتحسابها را بفرستید تا بتوانیم نسبت به پرداخت آن اقدام کنیم." اکسان ریسرچ ظاهراً پاسخی به این درخواست نداد. معیناً سه فقره از این شش صورتحساب پرداخت شده، زیرا فقط تعداد سه صورتحساب پرداخت نشده باقی مانده است.

۲ - موضع اکسان ریسرچ

۴۶ - اکسان ریسرچ مدعی است که تعهداتش را در مورد پروژه پالایشگاه هفتم به طور کامل ایفا نموده و استدلال می‌کند که شرکت نفت هیچگاه ایراد نگرفت که کار موضوع

سه صورتحساب یاد شده به طور صحیح انجام نشده، لیکن وجهی نیز از این بابت وصول نشد. از اینرو، اکسان ریسرچ پرداخت کامل وجه صورتحسابها را خواستار است.

۴۷ - اکسان ریسرچ بنحو دیگری نیز استدلال کرده می‌گوید که بر مبنای اصل اجرت المثل، محق به دریافت حق الزحمه است.

۳ - موضع شرکت نفت

۴۸ - شرکت نفت اظهار می‌دارد که اکسان ریسرچ مطالعات و تحقیقات مقرر در قرارداد را انجام نداده و می‌گوید گزارشهایی که اکسان ریسرچ به شرکت نفت تحویل داده، گزارشهای مقدماتی بوده و گزارش نهایی مربوط به مطالعات نبوده است. شرکت نفت مدعی است که گزارش های نهایی می‌بایست به فاسترویلر تحویل داده می‌شد که وظیفه وی به عنوان هماهنگ کننده پروژه این بود که گزارشهای کامل و نهایی را جمع‌آوری کند. بنا به اظهار شرکت نفت، «فاستر ویلر گزارش جامع پروژه» را به شرکت نفت تحویل نداده، زیرا که اکسان ریسرچ مطالعات خویش را به طور کامل انجام نداده بود.

۴۹ - شرکت نفت همچنین ایراد می‌گیرد که اکسان ریسرچ اصل صورتحسابها را تسلیم نکرده، حال آنکه «رویه معمول شرکت نفت این است که بر مبنای اصل صورتحسابها پرداخت کند.» شرکت نفت می‌گوید که طی نامه مورخ هشتم اکتبر ۱۹۷۹ [۱۶ مهر ماه ۱۳۵۸] از اکسان ریسرچ ارسال اصل صورتحسابها را تقاضا کرد، ولی پاسخی دریافت ننمود. بدین ترتیب، شرکت نفت هرگونه تعهد پرداختی را انکار می‌کند.

۴ - رای دیوان

۵۰ - دفاع شرکت نفت مبنی بر اینکه گزارشهای تسلیمی اکسان ریسرچ در مورد پروژه، "گزارش نهایی مربوط به مطالعات" محسوب نمی شود، و یا کار مشروح در صورتحسابها انجام نشده، با هیچ سند و مدرکی تأیید نشده است. سوابق امر نشان نمی دهد که شرکت نفت پیش از جریان رسیدگی در دیوان، ایرادی به کار انجام شده گرفته باشد. لذا، دفاع مزبور مردود است.

۵۱ - استدلال شرکت نفت دایر بر اینکه عدم پرداخت وجه بعلت عدم دریافت اصل صورتحسابها موجه بوده، نیز بی اساس است. صورتحسابها ظاهراً طبق رویه عادی اکسان ریسرچ صادر شده و حتی اگر اصل صورتحسابها نیز تسلیم نشده باشد، هیچ یک از شروط قرارداد مقرر نمی دارد که "اصل صورتحسابها" باید تسلیم شود و نه فتوکپی آنها. عدم ارسال نسخه دوم اصل صورتحسابها به شرکت نفت توسط اکسان ریسرچ، با توجه به اینکه دلیلی در مورد عدم صحت صورتحسابها ارائه نشده، شرکت نفت را از تعهد خویش به پرداخت وجه مبری نمی سازد.

۵۲ - از آنجا که ایراد موجهی به ادعا گرفته نشده، دیوان مبلغ ۶۲،۵۰۲/۹۹ دلار امریکا به نفع اکسان ریسرچ حکم می دهد.

ج - ادعاهای متقابل شرکت نفت

۵۳ - شرکت نفت تعدادی ادعای متقابل مطرح ساخته است. نامبرده اولاً "خواستار استرداد ۱۰۰،۰۰۰/ دلار امریکا از اکسان ریسرچ است که حسب ادعا طی پرداخت قسط اول قرارداد تحقیقاتی اضافه پرداخت شده است. دو ادعای متقابل دیگر نیز علیه اکسان کورپوریشن، شرکت مادر اکسان ریسرچ، بابت مبالغی که حسب ادعا بابت تحویل

فرآورده‌های نفتی لازم التادیه بوده، مطرح شده است. بالاخره، شرکت نفت ادعایی جهت پرداخت حق بیمه اجتماعی و جرایم توسط اکسان ریسرچ، اقامه نموده است.

۱ - ادعای متقابل مربوط به قرارداد تحقیقاتی

۵۴ - شرکت نفت استرداد مبلغ ۱۰۰،۰۰۰/- دلار آمریکا از ۵۰۰،۰۰۰/- دلار آمریکا قسط اول پرداختی طبق قرارداد تحقیقاتی را خواستار است. شرکت نفت دو دلیل برای این ادعا اقامه می‌کند. اولین دلیل این است که اکسان ریسرچ خدماتی را که می‌بایست در طول سه ماهه اول قرارداد تحقیقاتی انجام می‌داد، ارائه نکرد. شرکت نفت تقاضای مزبور را در نامه مورخ ۲۰ ژوئن ۱۹۷۹ [۳۰ خرداد ماه ۱۳۵۸] به اکسان ریسرچ کتبا مطرح نمود. شرکت نفت ادعایش را به نحو دیگری نیز (که تا حدودی متناقض است) مطرح می‌سازد، بدین نحو که ۱۰۰،۰۰۰/- دلار آمریکا اضافه پرداخت قسط اول، پیش پرداخت بابت کاری بوده که می‌بایست ظرف مدت دو سال انجام شود. بنا به گفته شرکت نفت، به علت عزیمت کارشناسان اکسان ریسرچ از ایران و فسخ پیشاپیش قرارداد، اکسان ریسرچ دلیلی برای نگهداری ۱۰۰،۰۰۰/- دلار آمریکا «اضافه دریافتی» ندارد. علاوه براین، شرکت نفت خواستار «زیانها و خسارات» ناشی از نقض ادعایی قرارداد توسط اکسان ریسرچ است که خود میزان آنرا مشخص ننموده و تعیین میزان آنرا به دیوان محول کرده است.

۵۵ - اکسان ریسرچ هرگونه تعهدی را بابت استرداد مبلغ ۱۰۰،۰۰۰/- دلار آمریکا رد می‌کند. نامبرده استدلال می‌نماید که ادعای متقابل شرکت نفت براین توهم استوار است که قسط پرداختی بابت هر دوره سه ماهه، ۴۰۰،۰۰۰/- دلار آمریکا بوده، در حالی که در قرارداد تصریح شده که قسط اول ۵۰۰،۰۰۰/- دلار آمریکا است و شرکت نفت نیز این مبلغ را پرداخت کرده است. اکسان ریسرچ می‌گوید از آنجا که وی هزینه های بیشتری در شروع کار قرارداد تحقیقاتی متحمل شده بود «طرفین مذاکره و

توافق کردند که قسط اول انصافاً باید بیشتر باشد.

۵۶ - ادعای متقابل به روشنی از همان قرارداد یا معامله موضوع ادعای اصلی اکسان ریسرچ ناشی شده و لذا در حیطة صلاحیت دیوان داوری است. در رابطه با ماهیت ادعای متقابل، این استدلال شرکت نفت که اکسان ریسرچ تعهدات قراردادی خود را در سه ماهه اول به طور کامل ایفا نکرد، و لذا باید بخشی از مبالغ قابل پرداخت بابت آن دوره را مسترد نماید، بی اساس است. رای دیوان مبنی بر پرداخت مبلغ ۵۰،۰۰۰/- دلار امریکا به اکسان ریسرچ که بر مبنای کل دوره قرارداد و بدون توجه به زمان قراردادی پرداخت اقساط محاسبه شده، تکلیف این درخواست شرکت نفت را که ۱۰۰،۰۰۰/- دلار امریکا "اضافه" پرداخت به عنوان پیش پرداخت برای تمام دوره قرارداد تلقی شود و نه صرفاً برای اولین دوره سه ماهه، تعیین می کند. بنابراین، دلیلی برای استرداد مجدد مبالغ پرداختی به موجب قرارداد وجود ندارد.

۵۷ - دیوان ادعای متقابل شرکت نفت را دائر بر مطالبه "خسارات و زیانهای" ناشی از نقض ادعایی قرارداد توسط اکسان ریسرچ، رد می کند. همانطور که در بالا نظر داده شد، تخلف مورد ادعا، یعنی خروج اکسان ریسرچ از ایران به علت فورس مازور خالی از ایراد بوده و به هر صورت، شرکت نفت دلیل و مدرکی نیز در مورد خسارت یا زیان وارده ارائه نکرده است. از این رو، ادعای متقابل مزبور مردود شناخته می شود.

۲ - ادعای متقابل مطروح علیه اکسان کورپوریشن

۵۸ - شرکت نفت دو فقره ادعای متقابل علیه اکسان کورپوریشن، یعنی شرکت مادر اکسان ریسرچ مطرح ساخته است. در ادعای متقابل اول، شرکت نفت مدعی شده است که طبق قرارداد مورخ ۲۸ آوریل ۱۹۷۹ [هشتم اردیبهشت ماه ۱۳۵۸] -/۳۶۹،۳۹۲ تن متریک نفت خام به اکسان اینترنشنال کامپنی ("اکسان اینترنشنال") تحویل داده

است. شرکت اخیرالذکر یک شرکت تابعه ثبت نشده اکسان کورپوریشن است. قرار بود پرداخت قیمت از طریق اعتبار اسنادی انجام گیرد. شرکت نفت می گوید که اسناد حمل لازم بنحو مقرر به بانک ذیربط تسلیم شده، ولی پرداختی صورت نگرفت. بدینسان، طبق اظهار شرکت نفت، قیمت محموله به مبلغ ۶۶،۰۱۷،۴۹۲/- دلار امریکا، هنوز مورد دین و لازم التادیه است.

۵۹ - ادعای متقابل دوم شرکت نفت علیه اکسان کورپوریشن بابت صورتحسابهای پرداخت نشده ادعایی است که به گفته شرکت نفت به تحویل سوخت و فرآورده های نفتی به ارزش ۱۷،۳۸۰/۷۹ دلار امریکا به اکسان اینترنشنال، مربوط می شود.

۶۰ - طبق اظهار شرکت نفت، از آنجا که اکسان ریسرچ شرکت تابعه اکسان کورپوریشن است، "این شرکتها کاملا" بهم ارتباط دارند و جزیی از یکدیگر می باشند". شرکت نفت می گوید که فروش محصولات نفتی به اکسان کورپوریشن... "جزو سری معاملات و وقایعی است که شرکت نفت با [گروه] اکسان داشته است"، و لذا باید توسط دیوان مورد رسیدگی قرار گیرد.

۶۱ - اکسان ریسرچ قبول ندارد که ادعاهای متقابل در حیطه صلاحیت دیوان داوری است و استدلال می کند که طبق بیانیه حل و فصل دعاوی، فقط علیه خواهانی که ادعایی اقامه کرده، می توان ادعای متقابل مطرح ساخت و چنین ادعای متقابلی نیز فقط در صورتی قابل رسیدگی است که از همان قرارداد، معامله یا رویدادی که موضوع ادعاست، ناشی شده باشد. اکسان ریسرچ اظهار می دارد که اکسان کورپوریشن شخصیت حقوقی مستقلی است که ادعایی در این پرونده مطرح نکرده و ادعای متقابل مزبور رابطه ای با قراردادها یا معاملاتی که اکسان ریسرچ در ادعاهای خویش مطرح نموده ندارند، و وی طرف معامله مورد بحث در ادعاهای متقابل نبوده و منفعتی نیز از آن نبرده است.

۶۲ - شرکت نفت انکار نمی کند که این ادعاهای متقابل از همان قراردادهایی که مبنای ادعاهای اصلی اکسان ریسرچ را تشکیل می دهند، ناشی نمی شوند. علاوه بر این، ادعاهای متقابل مزبور به طرفیت اکسان کورپوریشن اقامه شده که خواهان پرونده حاضر نیست. دیوان داوری قبلاً توضیح داده است که «خواندگان از طرح هرگونه ادعای متقابل علیه هر شخص یا واحدی غیر از خود خواهان ممنوع می باشند» رجوع شود به: ص ۱۳ قراراعدادی شماره ۳-۴۸-۴۱، مورخ ۱۱ ژوئن ۱۹۸۴ [۲۱ خرداد ماه ۱۳۶۳] صادره در پرونده امریکن پل اینترنشنال اینک و جمهوری اسلامی ایران. بنابراین، دیوان معتقد است که نسبت به ادعاهای متقابل مطروح علیه اکسان کورپوریشن بابت فروش فرآورده‌های نفتی، صلاحیت ندارد.

۳ - ادعای متقابل مربوط به حق بیمه اجتماعی

۶۳ - در تاریخ ۳۱ ژانویه ۱۹۸۶ [۱۱ بهمن ماه ۱۳۶۴]، شرکت نفت «ادعای متقابل جدیدی» ثبت و ضمن آن مدعی شد که اکسان ریسرچ مبلغ -/۹،۴۲۶،۱۳۲ ریال بابت حق بیمه اجتماعی و جرایم بدهکار است. شرکت نفت نامه‌ای از سازمان تامین اجتماعی ایران تسلیم کرد که در آن به شرکت نفت اطلاع داده شده است که اکسان ریسرچ بابت هزینه های تامین اجتماعی از ۳۰ اوت ۱۹۷۸ الی ۳۰ نوامبر ۱۹۷۸ [هشتم شهریور ماه ۱۳۵۷ الی نهم آذر ماه ۱۳۵۷] مبلغ -/۴،۵۶۸،۴۰۰ ریال و بابت جرایم دیر کرد تا اول دسامبر ۱۹۸۵ [دهم آذر ماه ۱۳۶۴] مبلغ -/۴،۸۵۷،۷۳۲ ریال بدهکار است.

۶۴ - اکسان ریسرچ بدواً استدلال می نماید که ادعای متقابل باید به دلیل تاخیر در ثبت مردود شناخته شود، زیرا ادعای متقابل مزبور برخلاف مقررات بند ۳ ماده ۱۹ قواعد دیوان ثبت شده که مقرر می دارد ادعای متقابل باید ضمن لایحه دفاعیه مطرح شود. اکسان ریسرچ همچنین اظهار می دارد که ادعای متقابل یاد شده از لحاظ صلاحیت نیز

نقص و ایراد دارد، زیرا از همان قرارداد یا رویدادی که موضوع ادعای اصلی را تشکیل می دهد، ناشی نشده است. نامبرده مضافاً استدلال می کند که ادعای متقابل مذکور طبق الزام بند ۱ ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی در تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ [۲۹ دی ماه ۱۳۵۹] پابرجا نبوده است. بالاخره، اکسان ریسرچ معترض است که شرکت نفت از جانب شخص ثالثی که خواننده پرونده نیست، طرح دعوی کرده است. در رابطه با ماهیت ادعای اکسان ریسرچ استدلال می کند که ادعای متقابل فاقد دلایل مثبت است، زیرا شرکت نفت "ادله و مدارک" مربوط به مبنا و نحوه محاسبه مبالغ بدهی ادعایی را تسلیم نکرده است.

۶۵ - دیوان داوری ملاحظه می نماید که این ادعای متقابل تا تاریخ ۳۱ ژانویه ۱۹۸۶ [۱۱ دی ماه ۱۳۶۴]، یعنی سالها پس از ثبت ادعا و ادعاهای متقابل دیگر، به ثبت نرسیده بود. از آنجا که دلیلی برای این تاخیر ارائه نشده ادعای متقابل مزبور طبق بند ۳ ماده ۱۹ قواعد دیوان، به دلیل تاخیر در ثبت مردود شناخته می شود.

چهارم - بهره و هزینه ها

۶۶ - اکسان ریسرچ ۱۲ درصد بهره نسبت به مبالغ مورد حکم توسط دیوان مطالبه می کند. نامبرده نرخ مزبور را با استناد به نرخ بهره‌ای که به گفته وی به "نوعی سرمایه‌گذاری تجاری معمول در ایالات متحده" تعلق می‌گیرد، تعیین کرده است. اکسان ریسرچ همچنین مبلغ -/۷۵،۱۲۲ دلار آمریکا بابت هزینه های داوری و حق الوکاله مطالبه می نماید.

۶۷ - با توجه به فقد هرگونه شرط قراردادی ناظر بر پرداخت بهره دیرکرد و همچنین عدم ارائه هرگونه دلیل و مدرک راجع به دقیق بودن نرخ مورد ادعا توسط اکسان ریسرچ، بنظر دیوان داوری منطقی است که با توجه به اصول و موازین تعیین شده توسط

دیوان در حکم شماره ۳-۸۹-۲۲۵ مورخ ۲۲ آوریل ۱۹۸۶ [دوم اردیبهشت ماه ۱۳۶۵] صادره در پرونده مک کالو اند کامپنی اینک و وزارت پست و تلگراف و تلفن، نرخ بهره ۱۰٪ تعیین شود.

۶۸ - اکسان ریسرچ مدعی است که باید بابت ادعای ثبت شده مربوط به قرارداد تحقیقاتی "از تاریخ اقدام موجد مسئولیت تا تاریخ پرداخت حکم از حساب تضمینی" به وی بهره پرداخت شود. طبق قرارداد تحقیقاتی، اکسان ریسرچ در تاریخ اول دسامبر ۱۹۷۸ [دهم آذر ماه ۱۳۵۷] حق داشت مبلغ ۴۰۰,۰۰۰/- دلار آمریکا بابت پیش پرداخت کاری که قرار بود در سه ماهه دوم قرارداد انجام شود، دریافت کند. شرکت نفت هیچگاه وجه مقرر را نپرداخت و لذا شرط مزبور را نقض کرد. دیوان داوری نظر داده است که قرارداد پیش از خاتمه سه ماهه دوم که ۴۰۰,۰۰۰/- دلار آمریکا قسط مورد بحث بدان مربوط است، فسخ گردید. به مجرد فسخ قرارداد، اکسان ریسرچ متعهد بوده هر مقدار از مبلغ پیش پرداخت را که متعلق بوی نبود، مسترد نماید. معهذاً، روشن است که اکسان ریسرچ در آن دوره، حق استفاده از وجوهی را که به واسطه نقض قرارداد توسط شرکت نفت از آن محروم شده، داشته است. از اینرو، دیوان مقرر می نماید که بابت مبلغ ۴۰۰,۰۰۰/- دلار آمریکا از تاریخ اول دسامبر ۱۹۷۸ [دهم آذر ماه ۱۳۵۷] الی ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ [۲۸ دی ماه ۱۳۵۷] یعنی تاریخ فسخ قرارداد، بهره تعلق گیرد. از این تاریخ به بعد، نسبت به مبلغ ۵۰,۰۰۰/- دلار آمریکا بهره پرداخت خواهد شد. مبلغ مزبور بقیه مبلغی است که طبق نظر دیوان بابت کاری که اکسان ریسرچ تا پیش از تاریخ فسخ انجام داده، به وی تعلق می گیرد.

۶۹ - اکسان ریسرچ، همچنین بابت مبالغ مورد حکم راجع به پروژه پالایشگاه هفتم، از تاریخ صدور صورتحسابها بهره مطالبه می کند. با توجه به فقد هرگونه شرط قراردادی راجع به این موضوع، منطقی تر به نظر می رسد که براساس این فرض که شرکت نفت

متعهد بوده ظرف ۳۰ روز پس از تسلیم صورتحسابها، آنها را پرداخت نماید حکم به پرداخت بهره داده شود. بنابراین، بهره مبلغ ۸،۴۸۲/۷۱ دلار آمریکا بدهی موضوع صورتحساب شماره ۰۳۱۵- ام از تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۷۹ [۲۹ دی ماه ۱۳۵۷] و بهره مبلغ ۴۵،۷۷۵/۸۴ دلار آمریکا بدهی موضوع صورتحساب شماره ۰۲۵۶- آ، از تاریخ ۲۲ فوریه ۱۹۷۹ [سوم اسفند ماه ۱۳۵۷]، و بهره مبلغ ۸،۲۲۴/۴۴ دلار آمریکا موضوع صورتحساب شماره ۰۲۹۱- ب از ۲۴ مارس ۱۹۷۹ [چهارم فروردین ماه ۱۳۵۸] محاسبه خواهد شد.

۷۰- هر یک از طرفین باید هزینه های داوری خویش را تقبل نماید.

پنجم - حکم

۷۱- به دلایل پیش گفته،

دیوان به شرح زیر حکم صادر می کند:

الف) بانک مرکزی ایران و دولت ایران خوانده پرونده حاضر نیستند.

ب) شرکت نفت متعهد است مبالغ زیر را به اکسان ریسرچ بپردازد:

- ۱) مبلغ پنجاه هزار دلار (-/۵۰،۰۰۰ دلار) امریکا باضافه بهره ساده به نرخ ده درصد (۱۰%) در سال (برمبنای ۳۶۵ روز) نسبت به مبلغ -/۴۰۰،۰۰۰ دلار آمریکا از تاریخ اول دسامبر ۱۹۷۸ لغایت ۱۸ ژانویه ۱۹۷۹ [دهم آذر ماه ۱۳۵۷ الی ۲۸ دی ماه ۱۳۵۷] باضافه بهره ساده به نرخ ده درصد (۱۰%) در سال (برمبنای ۳۶۵ روز) نسبت به مبلغ -/۵۰،۰۰۰ دلار آمریکا از تاریخ ۱۹

ژانویه ۱۹۷۹ [۲۹ دی ماه ۱۳۵۷] تا تاریخی که کارگزار امانی دستور پرداخت مبلغ حکم را از حساب تضمینی به بانک امین بدهد.

(۲) مبلغ شصت و دو هزار و پانصد و دو دلار و نود و نه سنت (۶۲،۵۰۲/۹۹ دلار آمریکا) به اضافه بهره ساده به نرخ ده درصد (۱۰٪) در سال (برمبنای ۳۶۵ روز) نسبت به مبلغ ۸،۴۸۲/۷۱ دلار آمریکا از تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۷۹ [۲۹ دی ماه ۱۳۵۷]، نسبت به مبلغ ۴۵،۷۷۵/۸۴ دلار آمریکا از تاریخ ۲۲ فوریه ۱۹۷۹ [سوم اسفند ماه ۱۳۵۷]، و نسبت به مبلغ ۸،۲۲۴/۴۴ دلار آمریکا از تاریخ ۲۴ مارس ۱۹۷۹ [چهارم فروردین ماه ۱۳۵۸] تا تاریخی که کارگزار امانی دستور پرداخت مبلغ حکم را از حساب تضمینی به بانک امین بدهد.

کلیه تعهدات بالا با پرداخت از محل حساب تضمینی مفتوح طبق بند هفت بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ [۲۹ دی ماه ۱۳۵۹] دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر ایفا خواهند شد.

(ج) تکلیف ادعای متقابل شرکت نفت بابت قرارداد تحقیقاتی با نظری که دیوان در مورد ادعای اکسان ریسرچ راجع به همان قرارداد داده، روشن شده است.

(د) ادعای متقابل شرکت نفت بابت «خسارات و زیانها»، به علت فقد دلیل رد می شود.

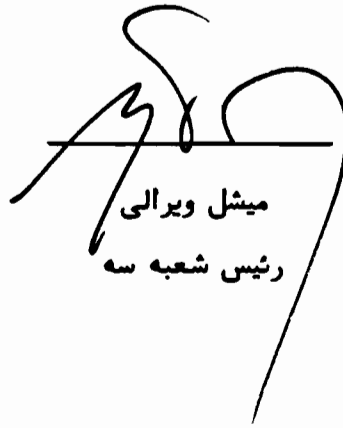
(ه) ادعاهای متقابل شرکت نفت علیه اکسان کورپوریشن به دلیل فقد صلاحیت رد می شوند.

(و) ادعای متقابل شرکت نفت جهت پرداخت حق بیمه اجتماعی و جرایم [دیرکرد]، به دلیل تاخیر در ثبت مردود شناخته می شود.

ز) هر یک از طرفین باید هزینه‌های داوری خویش را تقبل نماید.

ح) بدینوسیله حکم حاضر جهت ابلاغ به کارگزار امانی به ریاست دیوان داوری تسلیم می‌گردد.

لاسه، بتاريخ نهم ژوئن ۱۹۸۷ برابر با ۱۹ خرداد ماه ۱۳۶۶

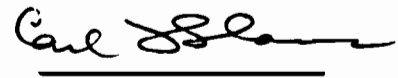
میشل ویرالی
رئیس شعبه سه

بنام خدا

امیر الوالی

پرویز انصاری معین
موافق با بخشی از حکم
مخالف با بخشی دیگر

Carl A. Silenz

کارل اف. سیلنز